

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 164.

48de Møde.

Mandagen den 8de April.

(Forts.)

Rasmussen (fortsat): Men da her er Tale om at paaligne vore Medborgere en Skat, saa er det først Blikt at søge, saavidt muligt, at faae den lige fordeelt, og for at det kan siges med Sandhed, saa maa den fordeles saaledes, at den kun rammer Enhver efter sin Næring. Jeg troer imidlertid, at man saavel af Lovudkastet som af Udvalgets Betænkning er berettiget til den Slutning, at man endnu ikke fuldkommen har kunnet løsrive sig fra den Tro, man tidligere har havt, nemlig at Hartkornseierne kunne taale at bære den højeste Byrde. Dette kunde maaffee være rigtigt, dersom man skulde bære Byrden paa Skuldrene, men, da det er Pungen, som skal beskattes, saa troer jeg, at man har Urret. Jeg skal kun ved et Exempel bevise, at Embedsmændene ere uforholdsmæssigt lavere beskattede ifølge det foreliggende Lovudkast. Naar man tænker sig en Gaard med 8 Tdr. Hartkorn, saa vil dens Skat blive 26 Rbd., medens Nettoindtægten af Gaarden i det Høieste vist kun kan udgjøre 800 Rbd. Sammenligner man derimod hermed en Embedsmand, som har 1200 Rbd. i Indtægt, saa vil hans Skat efter Udvalgets Forslag kun udgjøre 21 Rbd., og efter Lovudkastet 18 Rbd. 72 ø, skjøndt han har $\frac{1}{3}$ meer i Nettoindtægt end den Gaardmand, der svarer 26 Rbd. i Skat. Jeg antager, at Thinget vil indrømme det Misforhold, som her finder Sted, og derfor vil jeg i Forening med Rigsdagsmanden for Aalborg Amts 3die District (Née) tillade mig at stille et Endringsforslag til Sagens 3die Behandling til denne § 8.

Otterstrøm: Det er kun en enkelt Bemærkning, jeg skal tillade mig, hvormed jeg ikke længe skal forhale den endelige Afstemning. Der er under Behandlingen af denne § gjort

temmelig heftige Angreb paa den Beslutning, som i et af de foregaaende Møder er bleven tagen om Krigsskatsudskrivningen af Landeieendomme, som have under 4 Skpr. Hartkorn. Jeg har ikke anseet det for rigtigt at tage til orde derimod ved denne §, ligesom jeg heller ikke har antaget, at vor høitagede Formand vilde tilstede det, og jeg vil derfor forbeholde mig at yttre, hvad jeg i den Anledning kunde finde fornødent, til Sagens 3die Behandling, naar det Endringsforslag, som i saa Henseende er bebudet, maatte fremkomme.

Barfod: Jeg skulde ikke have taget Ordet idag, naar jeg ikke sidste Gang havde begaaet den Uforsigtighed at yttre, at jeg vilde stemme for Forslaget under Nr. 1. Da Afstemningen herover formodentlig ikke vil komme til at fæe ved Navneopraab, saa ønskede jeg at afgive den Erklæring, at jeg efter nærmere Eftertanke er kommen dertil, at jeg stemmer mod Forslaget under Nr. 1. Jeg har jo ganske vist hørt fra forskellige Sider, at det var en extraordinair Skat i et extraordinair Tilfælde, men jeg frygter meget for, at de, som ere stivere i Consequentsen end jeg er, vel i sin Tid ville vide at anføre, at disse smaa Indtægter, de ere tidligere beskattede, altsaa kan man ogsaa fremtidigt vedblive at beskatte dem. Som en Følge heraf stemmer jeg imod Forslaget under Nr. 1. Noget ganske Andet vilde det være, hvis den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 5te District (Opfermann) eller den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 3die District (Née) vilde fremkomme med de af dem bebudede Forslag, som ogsaa vilde ramme disse smaa Indtægter, men ramme dem paa en mindre følelig Maade.

Ordføreren: Med Hensyn til de Forhandling, som idag have fundet Sted over § 8, finder jeg mig, som Ordfører, ikke foranlediget til at gjøre nogen Bemærkning; kun skal jeg anføre, at jeg ingenlunde kan gaae